

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der Laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Maar God spreekt eens of twee maal; doch men let niet daarop. In den droom, door het gezicht des nachts, als een diepe slaap op de leden valt, in de sluimering op het leger. Dan openbaart Hij het voor het oor der lieden en verzegelt hunne kastijding.

JOB 33 : 14, 15, 16.

No. 23.	1 December 1911.	16de Jaargang.
---------	------------------	----------------

FOUTENZOEKERS.

Vervolg van blz. 345.

De Heiligen der Laatste Dagen als een geheel beschouwd, zijn met al hunne onvolmaaktheden het reinste volk van den tegenwoordigen tijd. Zelfs hunne tegenstanders, — zij welke eerlijk genoeg zijn om uitdrukking te geven aan hunne werkelijke zienswijze — stemmen dit toe. En als eene zóó duidelijke waarheid nog verdere bevestiging behoeft, zou dit gevonden kunnen worden in het feit, dat zij niet alleen de bitterste tegenstand het hoofd hebben te bieden, maar onder hunne ophitsers en aanvoeders zijn sommigen van de laagste en diepst gezonkene vertegenwoordigers van het menschelijk geslacht. Dit is een tē bekend feit om weersproken te worden. En eens zal het een spreekwoord worden, zooals het thans alreeds een bewezen feit is, dat diegene welke de zwakheden zijns harten aan de kaak wenscht te stellen, en de slechtheid van zijn eigen zedelijk karakter uit wil brengen, allcen behoeft om zijne hand of stem op te heffen tegen de Kerk en het Koninkrijk van God. Uit hun eigen mond zullen de vijanden van Zion worden geoordeeld, en dezelfde handelingen welke door hen verlangd worden om hunne hoogstaande *deugd* aan te kondigen, zullen met trompetgeschal eveneens luide hunne — der vijanden — *schande* verkondigen. De tegenstand welke dit werk ondervindt is niet nieuw. Het is enkel eene herhaling van de oude, oude strijd tusschen recht en onrecht, welke reeds bezig is vanaf den beginne. De Heiligen der Laatste Dagen zijn slechts

figuranten in de laatste acte van het treurspel der tijden. Zij zijn ten tooneele om getuigen van het einde te zijn, alsmede om hunne rol te spelen in de finale ontkenning; alsmede om bijstand te verleenen in de formeering van het tableau der triomf van het recht.

Sedert hun optreden op het tooneel van handeling, hebben ze getrouwelijk gestreefd het hen aangewezen deel te volbrengen, maar niettegenstaande hun meest ijverige krachtsinspanningen en het succes wat hun deel was, zijn zij tot heden onderworpen geweest aan de verachtelijke bespotting en ophitsing der onwetenden en beginselloozen, welke de groote menigte uitmaakt der vaste toeschouwers van het wereldtooneel. Fouten vindende criticussen, welke niet weten wat zij beoordeelen, betoonen zichzelf als niet in staat te zijn om zulke nobele voorbeelden van waarheid, deugd, nederigheid, nijverheid, geduld, vastberadenheid, onthouding, langmoedigheid en lievende vriendelijkheid te omschrijven, en toch ondernemen ze om fout te vinden met het volbrengen van alle deze zaken, omreden deze dingen beloven een heerlijk en glorievol succes te zullen zijn ten spijt van de booze aanslagen en het ongeliefde van den Werkmeester. De optredende tooneelisten in dit verheven drama maken er geene aanspraak op volmaakt te zijn. Zij hopen alleen dit eenmaal te worden, na verloop van tijd en door volhardende oefening, zoodat bij het einde van het spel, wanneer de bel zal weerklinken en het gordijn vallen, ze waardig mogen worden bevonden de gunstige toejuiching te ontvangen van: „Welgedaan”, en eventueel dat heerlijke loon wat weggelegd is voor allen die gedaan hebben wat hen was toevertrouwd, overeenkomstig het beste wat in hun vermogen was.

De oorspronkelijke foutenvinder was Lucifer, en hij zal ook van hen de laatste zijn. Hij is het geweest, die niet ingenomen was met de besluiten der Godheid. Hij was het die zich kante en rebelleerde tegen de Hooge Gezagvoerders. Hij was het die door zijne sluw overlegde aanklachten en arglistige valscheden één derde der hemelbevolking verleide. De Anti-Christ der eeuwige werelden, de verrader die den opstand uitlokte en de alarmklok der rebellie luidde, en de eerste dissonant deed weerklinken op de eeuwige harp van hemelsche harmonie!

In de worsteling welke volgde, werd hij en zijne onwaardige legers van duisternis nedergeworpen van uit de eeuwige kanteelen, maar voor een wijs doel werd hen toegestaan om op de aarde rond te gaan zwerven, zoekende de kinderen der menschen te doordringen met dezelfde zelfzuchtige gevoelens en neigingen, welke hun eigen oorspronkelijke val ten gevolge hadden gehad. Overal waar mogelijk en onmogelijk fouten ontdekkende, en schaamteloos betrokken in het opstellen der veronderstelde fouten zelve, hebben

zij hunne zending te volbrengen en de maat van ongerechtigheid te vervullen. Eerlang zullen ze geworpen worden in die plaats, alwaar ze behooren — een levend graf van nimmer eindigende pijniging, — en met hen, voor een tijd tenminste, zij welke ze tot hun slachtoffer hebben gemaakt en die zich hebben laten verleiden om hunne instrumenten te zijn onder het menschdom.

Onverbeterlijke foutenzoekers, — die fouten vonden bij den Almachtige, fouten bij Zijne dienstkechten, fouten met Zijne Heiligen, fouten in Zijn Evangelie, die fouten vonden in alles waarin geene fouten zijn, en alzoo voor zichzelf ophoopten onvermijdelijke en eeuwige verdoemenis. Heiligen der Laatste Dagen! Hoedt u voor foutvinding! Hoedt u voor den geest van onrechtvaardige critiek! Hoedt u voor het morren tegen het gezag, hoedt u voor de bestrijding der motieven van een van God geïnspireerd priesterschap. Hoedt u voor de weerspreking der Goddelijke plannen en handelingen des Almachtigen, en de betwijfeling van de voorzienigheid van Zijne voornemens alsmede de bevoordeering en vervulling van Zijne doeleinden! Dergelijke dingen zijn gewoonten, en kruipen steeds hooger, en kronkelen zich gelijk slangen om de ziel, de nobele en zoete indrukken daarvan verstijvende, ter dood brengende ieder gevoel van liefde en vriendschap, vertrouwen en respect. Dit is een geest welke den hemel voor myriaden van engelen deed verloren gaan, en wanneer aangemoedigd, hen die er aan worden onderworpen tot in de laagste hel zullen doen verzinken. Dergelijke gevoelens mogen eerst schijnen uw knecht te zijn, spoedig echter winnen ze in kracht, en planten dra hun ijzeren hiel op den nek van hunne ongelukkige slaven en slachtoffers. Hoedt u, o hoedt u voor fouten te vinden! want het is een stroom van bitterheden, welke oprijst in zelfzucht en zich henenspoedt naar een oceaen van schande.

LIAHONA.

EEN VISIOEN VAN OUDS.

Rol voort! rol voort! — gij steen die van de bergen afgehouwen,
Straks d'aard vervult met kennis Gods uit hooger, reiner sfeer.
Rol voort, rol voort, en breng aan 't menschdom 't goede woord
[des levens,
Bereidt het voor, opdat het eens tot Gode wederkeer.

De duisternis der eeuwen, — d'aard verdonk'rend — is gevloten;
De toorts des lichts ontvonkte, en 't Godswoord weergekeerd,
Herneemt zijn plaats, en brengt door Hemelboden
De macht en wetten weer, in ouden tijd vereerd.

De vrome Godsgezant, die Babels vorst deed beven,
En onbevreesd voor 's konings duchte macht,
Zijn toekomstbeeld ontsloot, — angstwekkend als verheven,
Voorzag in Godd'lijk schrift een Koninkrijk vol macht.

Een Koninkrijk, waarvan de kroon in hellen glans zou lichten,
Wat schitterend als de zon die rijst aan 't firmament,
Der boozen macht in 't bange kleed, 'lijk schimmen laat doen
[vluchten,
Gelijk een wolkenfloers verstuift; — en kaf gaat voor den wind.

Dat Koninkrijk zal zijn gelijk den dauw des Hemels,
Die 't dorstend veld voorziet van kostbre lafenis. --
Zoo ook zal 't weenend volk, geteisterd en geslagen
Weer juichen als van ouds, ontdaan van droefenis.

Dan zal dat tranenfloers, wat d'oogen hield geloken,
Wat brandde op ieders ziel, en smachtend uit deed staren, —
Gelijk de bloem des velds, door 't kostbre vocht gelaafd, —
Verdwijnen voor de zon die 't Godsrijk doet ontwaren.

Der Heil'gen rijk is dáár; — schoon eens door 's duivels machten
Op 't allerfelst bestookt, — thans kan 't in glorie roemen;
't Verheft het hoofd, en mag, — trots Satans list ten spijt, —
Den Martelaar van ouds als hunnen Koning noemen.

Dan neemt 't gerichte plaats, en zal den draak verdoemen,
Hem werpend van de aard', en keet'nend hem omringen;
Gerechtigheid verschijnt, en zal met klaren luister,
Omschijnen allen die gebukt door 't lijden gingen.

Het rijk van God is dáár; — al d'heerschappij en machten,
Voor langen tijd het deel van ruwen spot en hoon,
Is thans der Heil'gen erv', die op hun „hooge plaatsen”
Een Koninkrijk verhieven, — zoo machtig, rijk, als schoon.

Een Koninkrijk geducht; — niet om zijn stalen waap'nen,
Van oorlogsbloed besmeurd, wat dorst naar wulpsch vertoon,
Maar wat geruggesteund door d'eeuw'ge vredewetten,
De Waarheid heeft tot Vorst, en Liefde tot een kroon.

Rol voort dan steen, rol voort! — laat klat'ren uw bewegen,
Verwek den donder door uw vlugge voorwaarts gaan.
Een Daniël van ouds, thans reeds ten troon gestegen,
Volgt steeds uw wenteling, totdat gij komt te staan.

Tot d'aarde is vervuld, en al de Koninkrijken,
— Zooals 't visioen vermeld, tot pulver zijn vergaan;
Tot 't Godsrijk is gesticht, — en al de wereldvorsten,
Tot Sion en Jeruzalem om hunne wetten gaan.

BIJ DEN DOOD VAN PRESIDENT JOHN. HENRY SMITH.

Wij hebben in een kort bericht overgenomen uit de *Millennial Star*, in ons tijdschrift van 1 November melding gemaakt van den dood van President Joh. Henry Smith, Tweede Raadgever in het Eerste Presidentschap.

Wij ontleenen thans aan de onderscheidene Amerikaanse tijdschriften omtrent zijn leven, het volgende :

President Smith overleed den 13den October 1911, plotseling en onverwacht. Onder de bevolking van de westelijke landen was hij zóó wel bekend, en in 't bijzonder onder de Heiligen der Laatste Dagen, dat het nauwelijks noodig is, zoo zegt *Juv. Instructor* iets te schrijven over zijn leven en werk.

John. Henry Smith werd geboren den 18den September 1848, te *Carbuna*, nu *Council Bluffs*, in Iowa. Hier hield zijne moeder tijdelijk verblijf wjl ze op hare westwaartsche reis was van Nauvoo naar het Rotsgebergte. Zijne moeder Sarah Ann Libby welke reeds onderscheidene jaren gebrekkig was geweest, stierf kort daarop in den zomer van 1851. John. Henry, haar eenig kind, — werd daarna grootgebracht onder de hoede van zijne tante, Hannah Maria, de zuster van zijne moeder. Te dien tijde was Utah nog niet wat het thans is, en in het pas óntluikend Provo sleet de toekomstige groote man de dagen zijner jeugd. Sterk en robust van lichaamsbouw, werd hij in de moeilijke tijden van toen al spoedig gebruikt om de behulpzame hand te bieden in het hoeden van het vee, en onderscheidene andere dingen verband houdende met het besturen der boerderij. Later bracht hij een tijd te Salt-Lake-City door, alwaar hij de scholen bezocht, om zooveel mogelijk zijne opvoeding te voltooiën.

Reeds op achttien-jarigen leeftijd trad hij in het huwelijk met Miss Sarah Farr, dochter van wijlen Lorin Farr in leven burgemeester van Ogden. Van zijn thuis alsmede van zijn particuliere leven kan inderdaad worden gezegd dat het een model was van waar Christendom.

Op 19 jarigen leeftijd werd hij gekozen als raadgever toegevoegd aan Bisschop W. A. Follet. Bovendien bekleedde hij later tal van onderscheidene betrekkingen verband houdende met het bestuur van staat en land.

Zijn kerkelijke loopbaan volgende begon hij in Juni 1874 eene

zending in Europa. Te dien tijde presideerde zijn oom, thans President Joseph F. Smith, over de Europeesche zending, en Joh. Henry werd aangewezen als reizend zendeling van de Birmingham Conferentie (Engeland). In 1875 keerde hij terug, nog juist op tijd om getuige te zijn van zijns vaders dood op 1 September van dat jaar.

't Zelfde jaar nog werd hij verkozen als Bisschop van de zevende waard van Salt-Lake-City. Deze positie behield hij tot 1880, als wanneer hij tot een Apostel werd verordineerd, en ingelijfd in het quorum der twaalfen.

Vanaf dien tijd werd hij bijna geheel door het publieke leven in beslag genomen, en menige van zijne verplichtingen noopte hem zijn verblijf veelal buitenshuis te hebben. In October 1882 werd Ouderling John. Henry Smith geroepen om te presideeren over de Europeesche zending en hield hij thans zelve zijn hoofdkantoor te Liverpool. Na aldaar meer dan twee jaren te hebben verbleven keerde hij naar Utah terug en zag zich herhaaldelijk genoodzaakt om reizen te maken naar Washington den parlamentszetel, om de onderscheidene belangen van zijn volk te bespreken.

Na den dood van President Joh. R. Winder, werd hij gekozen deel uit te maken van het eerste Presidentschap als Tweede Raadgever en daarvoor ter zijde gezet op de Algemeene Conferentie te Salt-Lake op 6 April vorig jaar.

Vanaf zijne jeugd tot zijne bejaarde leeftijd was John Henry Smith een man van waar en trouw en edel karakter in elken zin van het woord. Deze deugden hem reeds als kind geleerd, bleven hem zooals gezegd, bij — heel zijn leven door. Als jongeling reeds had hij het voorrecht, geregeld omgang te hebben met onderscheidene hoogere autoriteiten der Kerk wier omgang een onberekenbare invloed hadden op zijn ontluikend karakter. Zijn vader toch was een der Twaalfen en later raadgever van Brigham Young. Andere invloeden hielpen mede om hem onderscheidene deugden eigen te maken. Van heel de reeks van zijne voorouders ertde hij eene sterke liefde voor zijn land en deszelfs eervolle instellingen. Nog een kind zijnde onving hij van zijn grootvader John. Smith, een patriachale zegening, welke heel zijn leven in vervulling trad, en daardoor de inspiratie waarmede hij gegeven was, bewees. Men zeide van hem, dat hij een der weinigen was welke geene vijanden had. Zijne oprechte liefde voor heel het menschdom dwong de respect af van allen welke zijnen invloed door persoonlijk met hem in aanraking te komen, ondervonden.

Zoo is dan één dezer groote mannen wederom gegaan, om zijn veelomvattend werk in een ander zendingsveld voort te zetten. Eere en vrede zij zijne nagedachtenis!

WEEST VRUCHTBAAR EN VERVULT DE AARDE.

Het is een treurig feit, wat menigmaal kan worden waargenomen, dat vele menschen de verantwoordelijkheid van het ouderschap op zich nemen, zonder een flauw begrip ook maar van hunne verplichtingen ten opzichte daarvan te hebben. Wij wenschen hiermede niet te zeggen, dat dit onder de Heiligen der Laatste Dagen zoo is, maar het is een toestand welke over het algemeen in de wereld kan worden waargenomen, weshalve wij redenen kunnen vinden om gedachtig aan het oude spreekwoord, wie zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht, den Heiligen hieromtrent op een zeer gevaarlijke klip te wijzen.

Men is meestal van meening, dat jonge mannen niet op het toekomstige vaderschap behoeven te worden voorbereid, terwijl dit toch even zoo noodig is, als dat wij voor een paar nummers terug in ons tijdschrift eene verhandeling hebben geschreven over de verantwoordelijkheid van het moederschap

Onze jonge vrouwen behooren te weten wie en wat de jonge mannen zijn, waaraan zij hunne trouwbelofte schenken. Voor hen is het niet voldoende alleen te weten, wat hij schijnt te zijn, en dat hij in den omgang zich aangenaam weet voor te doen, maar wel terdege dient door de jonge toekomstige vrouw een blik te worden geworpen in het karakter van hem die straks de vader van hare kinderen zal worden. Zoo eene jonge vrouw de vrede van haar hart in baren toekomstigen staat lief heeft, en hare toekomst waarin alle lief en leed met iemand anders moet worden gedeeld, werkelijk op prijs stelt, laat haar dan acht slaan op het karakter van hem dien zij heeft uitgekozen, wanneer het nog tijd is.

Veronderstelt eens dat er eene lijst van vragen ingekleed als volgt, eene week voor de huwelijksvoltrekking aan den mannelijken candidaat werd voorgelegd, zoude dan het antwoord daarop wel altoos voldoende bevredigend zijn? Als het een huwelijk was gesloten door Heiligen der Laatste Dagen dan diende dit zeker altijd zoo te wezen.

1. Brengt gij uwe bruid dezelfde reinheid mede die gij van haar verwacht?

2. Zijn er in uw leven ook sommige zaken welke gij tot heden voor haar verborgen hebt gehouden, en welke gij van plan zijt om in het vervolg eveneens voor haar verborgen te houden?

3. Hebt gij ook vrienden welke gij niet gaarne in uw huis zoudt willen brengen en aan uwe vrouw voorstellen?

4. Welke slechte daden hebt gij bedreven, waarvan de vruchten reeds in uw gestel aanwezig zijn, of zich somwijlen zelfs reeds, al is het dan ook nog onzichtbaar, openbaren?

5. Hebt ge zekere tijd besteedt aan het ernstig voorbereiden voor uw toekomstig vaderschap?

6. Kunt gij in tegenwoordigheid van God u zelve geschikt verklaren de echtgenoot te worden van eene lieve reine vrouw met alle de verplichtingen daaraan verbonden?

Eenvoudige vragen, en toch zoo rijk aan beteekenis! Onze jonge mannen behooren zich in te prenten, dat er geene tarwe geoogst kan worden, wanneer er slechts onkruid is gezaaid, en eveneens, dat er van distelen nimmer bloemen kunnen voortkomen.

Toen de Heere in oude tijden het gebod gaf, waarvan wij de woorden als opschrift voor dit artikel hebben gebruikt, toen heeft Hij in Zijne Goddelijke gedachte gehad, dat de mensch er voor zoude zorgen, dat de noodige tot Zijn eigen Wezen verheffende reinheid daarbij in het oog werde gehouden, en waar Hij in latere dagen aan de pioniers van het toekomstige Israël geboden gaf in betrekking tot een meervoudig huwelijk wat onder hen in toepassing zoude worden gebracht, daar is het altijd Zijne bedoeling geweest, dat deze dingen in alle reinheid zouden worden uitgeoefend. Diezelfde God nu, is onze God. Diezelfde God is het geweest welke in dezen tijd wederom zijne heilige wetten heeft geopenbaard, en die zelfde God is het die even als voorheen ook thans de grootste reinheid wenscht in het huwelijk, en Hij verlangt evenwel van een man als van eene vrouw, dat zij deze onderlinge reinheid mede ten huwelijk zullen nemen. En waar thans de wet van het meervoudig huwelijk door den Heere is terug genomen, daar is wel terdege den nadruk blijven liggen op de reinheid ook van het enkelvoudige verbond, en de Heiligen der Laatste Dagen hebben er voor te zorgen, dat hunne zonen zoo wel als hunne dochters opgroeien onder deze gedachten, opdat zij eenmaal in staat zullen zijn om op hunne beurt een rein nageslacht te kunnen voortbrengen.

O God, laat uwe Geest in onze harten dalen,
En zegen onze ziel met die gewenschte stralen.
Geeft ons een milden geest, geeft ons een open hand,
En zend dien zegen af op ons, en 't gansche land.

CATS.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:

B. G. THATCHER.

Assistent:

B. TIEMERSMA.

AFSCHEIDSGROET.

Zes-en-twintig maanden geleden zijn wij te Rotterdam aangekomen om in deze landen het werk des Heeren te aanvaarden. Sinds dien tijd hebben we vele zegeningen genoten. De vrienden en kennissen, die wij hebben gemaakt zullen door ons nooit worden vergeten. We kunnen ons bijna niet voorstellen dat wij zóó lang hier zijn geweest, en dat wij nu van onze zending zijn ontslagen; of liever gezegd *verplaatst*, want het is feitelijk geen ontslag van ons zendingswerk, maar slechts eene verandering van arbeidsveld. We hopen en bidden dat we n o o i t van het zendingswerk zullen worden ontslagen, maar dat wij altijd waardig zullen worden geacht om in den dienst des Heeren te verblijven. In den tijd dat wij hier waren, hebben er vele en gewichtige gebeurtenissen plaats gehad. Velen zijn toegetreden tot het Evangelie. Sommigen zijn opgetrokken naar Utah en naar andere plaatsen in Amerika; eenigen zijn overleden en Gode zij dank, maar zeer enkelen zijn van de Kerk afgesneden. Vele traktaten zijn gedrukt en uitgegeven geworden, en er is nooit een tijd geweest in de geschiedenis van de Zending, dat er zóóvele boeken zijn verspreid als gedurende de laatste twee jaren. Van 1 Oct. 1909 tot 1 Nov. 1911 zijn er 156967 boeken verspreid. In denzelfden tijd zijn er 546 menschen toegetreden tot het Evangelie. Sinds 1 Oct. 1909 zijn zendingsposten geopend geworden te Harlingen, Winschoten, Veendam, Enschedé, Zutphen, Den Helder, Delft, Namur (België) en Middelburg, alwaar de zendelingen grooter of minder succes hebben gehad. In Delft, Den Helder en Harlingen zijn er bloeiende vertakkingen opgericht en het vooruitzicht voor de toekomst is zeer schoon. In Enschedé, Veendam en Namur zijn de zendelingen maar voor enkele maanden gebleven. Daar er geen merkbaar succes was, hebben we, zoodra die plaatsen met boeken en traktaten waren afgewerkt, de zendelingen verplaatst. In het begin van dit jaar is de eerste uitgave in de Hollandsche taal van „Een Paarl van Groote Waarde” gedrukt. Daar dit boek een van de geschriften der Kerk is, en nimmer te voren in het Hollandsch nog was overgezet, heeft het veel en voorzichtige arbeid vereischt. Ouderling W. J. De Brij die het boek vertaalde, kan een woord van

lof niet worden onthouden voor de nauwkeurige bewerking. Om het werk zoo juist mogelijk te corrigeeren hebben wij, — Br. De Brij en mijzelve — veel tijd aan dezen arbeid besteed.

Terwijl wij hier waren, hebben wij altijd de hulp en bijstand van de Zendingen en leden gehad. We wenschen in het bijzonder de Broeders De Brij, Alexander, Tiemersma en Thomas te danken voor de bekwame wijze, waarop zij het werk in het hoofdkantoor hebben verricht. Zij hebben ons altijd getrouwelijk bijgestaan. Wij wenschen ook de Conferentie-Presidenten en alle de zendingen te danken voor de vlijt en ijver in het werk betoond en ook voor hunne nederigheid, want ze hebben altijd de raad van degene die over hun geplaatst waren zoo stipt mogelijk nageleefd. Wij danken ze ook voor het schoone aandenken dat ons op het laatst geschonken is. Wij danken alle de leden en vrienden voor hunne goedheid aan ons betoond en voor al datgene wat zij aan de zendingen hebben gedaan. Broeders en Zusters, gij zult uw loon geenzins verliezen. Biëschop Roscoe W. Eardley die geroepen is om over deze Zending te presideeren, hebben wij jaren gekend en we weten dat hij in alle opzichten bekwaam is om dit gewichtig werk te aanvaarden. Hij is een man van God, vol geloof en rijp aan ondervinding. Ik dank mijnen Hemelschen Vader dat zulk een man geroepen is om het werk in de Nederlanden voort te zetten. Moge de Heere God hem zegenen en zijne vrouw en kinderen, in hunnen arbeid. Moge Hij u allen zegenen; — u standvastig doen blijven. Moge de pogingen van de dienstknechten des Heeren gezegend worden opdat vele oprechte menschen zullen worden gebracht tot eene kennis der waarheid.

B. G. THATCHER en Echtgenoot.

President Brigham G. Thatcher, en zijne vrouw Florence B. Thatcher, zijn eervol ontslagen geworden van hun werk in de Nederlandsch-Belgische Zending, en hebben Rotterdam verlaten op den 22sten dezer, om naar Londen te gaan en van daar naar Southampton, vanwaar ze per S.S. Olympic op den 29sten vertrekken. President en Zuster Thatcher hebben thans hun tweede zending vervuld in Holland. De eerste zending werd door hen volbracht twaalf jaar geleden.

Zij vingden hun tweede zending aan den 9 Sept. 1909, en gedurende den tijd dat zij zich alhier bevonden, hebben beiden gewerkt met groote geestkracht en nederigheid om 's Heeren werk vooruit te doen gaan, en de resultaten van hunne pogingen worden heden waargenomen in iedere Conferentie en iedere vertakking der zending. Het werk alhier is uitgebreid, duizenden

van getuigenissen zijn gegeven, en honderden van ernstige onderzoekers zijn gevonden geworden, terwijl menige nieuwe ziel is toegevoegd tot de kudde

Geloof heeft hunne pogingen gekenmerkt, — geloof in God onzen Vader en in Zijnen Zoon onzen Verlosser, en in Zijnen Heiligen Geest. Geloof in het menschdom, — onzes Vaders hoogste schepping, alsmede in de macht van het menschdom om zich te kunnen bekeeren en zich af te wenden van hunne zonden, en dit terzijde gestaan door geloof in het groote wonder van bekeering tot een hooger leven. Geloof in het Evangelie wat zij leerden en in de getuigenis welke zij gaven, en in de absolute Goddelijkheid daarvan.

Liefde vervulde hunne zielen. Een liefde voor God met heel hun hart, heel hun ziel en heel hun verstand. Huns Vaders kinderen — hunne naasten, hunne broeders en zusters, — zij hadden ze lief, zooals zij zich zelven liefhadden. Kortom, zij hadden lief hunne zending en hun werk.

Ernst en oprechtheid openbaarden zich in hun leven. Ernst en oprechtheid om iederen dag als 't ware de pogingen van den vorigen dag te overtreffen, en zoodoende te groeien in en met het Evangelie.

Een aangename geest van zoete vrede vergezelde hen, en liefde en een goede gezindheid jegen allen was eene der aangenaamste eigenschappen van hun werk, waarvan zij den indruk achterlieten bij iedereen door hen ontmoet. Zij laten in het Zendingsveld achter een geest van geloof, van liefde, ernst en waardigheid, een geest van vrede, van werk en van nederigheid; — de ware hoeksteen van een succesvolle vervulling van het groote werk der laatste dagen, en de mate van welslagen verkregen door de Ouderlingen en Heiligen in Nederland in de toekomst, — zal afhankelijk zijn van de wijze waarop deze gaven zijn ontvangen en ontwikkeld.

President en Zuster Thatcher zijn overgeplaatst geworden naar een ander arbeidsveld. Zij keeren terug naar de valleien der bergen, — hun vaderland, — om hun leven en werk voort te zetten in den dienst van onzen Vader. Moge dezelfde geest, welke hun werk alhier heeft gezegend, hunne pogingen aldaar zegenen. Mogen zij sterkte in hun lichaam genieten; alsmede hun verstand, en kracht des Geestes, om iedere gave te kunnen ontvangen, en iedere goede daad volbrengen, wát hun in rechtvaardigheid geuit verlangen ook moge zijn. De liefde van de Ouderlingen, welke hebben gewerkt in de Ned Belgische Zending alsmede van de Heiligen in iedere Conferentie en vertakking en van de menige vrienden welke zij hebben gevonden onder dit

goede en herbergzame volk, vergezelle hen naar hun tehuis in de toppen der bergen.

En in dit alles, en door dit alles en met dit alles, moge de vrede en de zegeningen des Heeren hen achtervolgen, en tot Hem, — hunnen Meester, — in wiens dienst zij zoo getrouwelijk hebben gewerkt, kome al de eer en de glorie voor eeuwig. Amen.

ROSCOE. W. EARDLEY.

ONTSLAG EN BENOEMINGEN.

14 Nov. 1911. — Ouderling T. Opheikens arriveerde 8 Jan. 1910, en arbeidde vanaf dien datum tot 16 Dec. van 't zelfde jaar in de Groninger Conferentie; — werd vandaar overgeplaatst naar de Rotterdamsche Conferentie alwaar hij werkzaam was in den Haag, vertrok van daar den 1sten Sept. 1911 naar Amsterdam, alwaar hij verbleef tot den datum van zijn ontslag.

Ouderling S. Bouwman arriveerde eveneens 8 Jan. 1910, en werd aangewezen voor de Arnhemsche Conferentie, vertrok vandaar naar Groningen op 26 Juli 1910, verbleef hier tot 4 Sept. 1911, en werkte vanaf dien tijd tot zijn ontslag in de Amsterdamsche Conferentie.

Ouderling G. de Jong kwam aan te Rotterdam den 3den December 1909, werd geplaatst in de Amsterdamsche Conferentie, verbleef aldaar tot 26 Oct. 1910, werd vandaar verplaatst naar Zwolle in de Arnhemsche Conferentie, en vandaar den 10den April 1911 naar Leeuwarden in de Groninger Conferentie, alwaar hij verbleef tot zijn ontslag.

Ouderling G. M. Farrer arriveerde op 8 Juni 1909, en hem werd de Groninger Conferentie als arbeidsveld aangewezen. Van daar vertrok hij naar de Arnhemsche Conferentie op 15 Nov. van 't zelfde jaar; — verbleef daar tot 25 Nov. 1910, als wanneer hij verplaatst werd naar Rotterdam, om aldaar als Conferentie-president werkzaam te zijn. Deze roeping bleef hij bekleeden tot zijn ontslag.

Ouderling Rich. J. Hemsley, aangekomen 9 Juni 1909 werd gezonden naar de Amsterdamsche Conferentie en verbleef aldaar op onderscheidene plaatsen tot 26 Oct. 1910, als wanneer hij werd verplaatst naar de Arnhemsche Conferentie. Van daar ging hij over op 22 Maart naar de Groninger Conferentie, en werkte daar tot den tijd van zijn ontslag.

22 Nov. 1911. — President B. G. en Zuster Florence B. Thatcher arriveerden 17 Sept. 1909 te Rotterdam, en Pres. Thatcher was aangewezen om de leiding der zending alhier op zich te nemen. In een en ander bijgestaan door zijne vrouw bleef hij deze roeping vervullen tot aan den datum van zijn ontslag.

Alle bovengenoemde personen hebben hunne roepingen eervol vervuld, en is hen hun ontslag als zoodanig gegeven.

Zoals reeds in het vorig nummer aangekondigd, is Pres. Roscoe. W. Eardley aangewezen om verder te presideeren over deze zending, terwijl als president over de Rotterdamsche Conferentie is aangesteld geworden Ray van Wagoner.

VOORBESTAAN.

Vervolg van blz. 351.

In verband nu met dit voorbestaan, is het dat de onderscheidene geesten, ofschoon allen waardig gekeurd om deze aardse proeftijd te ondergaan, toch de een zich een oneindig betere levenspositie alhier verwierf dan de andere. Evenals thans onze daden onze standplaats in het eeuwig hiernamaals zullen bepalen, evenzoo bepaalde ons gedrag van voorheen onze standplaats alhier. Zoo bestaat er een even innige verstandhouding tusschen wat wij eenmaal waren en wat wij nu zijn, als er in de toekomst eene verstandhouding zal bestaan tusschen hetgeen alsdan ons deel zal wezen en wat eenmaal alhier ons streven was.

Dit nu als de geopenbaarde leer van Christus in deze laatste dagen, heldert menig punt der ons omringende geheimenissen op, en ofschoon het ons niet vergund is om in alle finesses een volkomen oplossing te mogen hebben voor ieder raadsel des levens, daar is dit alleen het gevolg van onze eigene onvolmaakt-heden. Zouden wij eene absoluut volmaakte organisatie van verschillende persoonlijkheden vormen, dan zoude de Heer geen enkel ding voor ons verborgen houden. Wel zien wij zooals Paulus zegt, thans nog als door een spiegel in eene duistere rede, maar alsdan zullen wij kennen en weten ieder ding met dezelfde juistheid en zekerheid als waarmede wij gekend zijn.

Velen nu hebben wel gemeend, dat deze zaken inderdaad niet zoo zijn, en hebben de overal toch duidelijk zichtbare verschillende levensomstandigheden toegeschreven aan eene in 't geheel geene andere oorzaak hebbende Goddelijke voorkeur dan enkel Zijn vrijmachtig welbehagen, die dan volgens beweren reeds vóór nog iets bestond, en vóór nog het geringste zelfs een aanvang had genomen, reeds personen en zaken voor een beter levenslot en anderen daarentegen voor een minder aangenaam bestaan had uitverkoren. Ja zelfs zij, die van dit denkbeeld uitgaan, gaan nog verder, en gelooven dat de Heer niet alleen in Zijne onbeperkte vrijmacht over het leven alhier heeft beschikt, maar zelfs in betrekking tot de eeuwige zaligheid reeds vooraf Zijne uitver-

koren besluiten heeft genomen. En hoewel het nimmer het werk der Kerk van Christus is nog mag wezen, om de denkwijzen van andersdenkenden te hekelen, omdat het een der eerste beginnelen van het ware Evangelie is, dat ieder volkomen vrij in zijne meeningen zoude worden gelaten, toch kunnen wij niet anders dan hier een ernstig woord van protest laten hooren. In heel den Bijbel is naar waarheid opgevat, niet een enkele uitspraak van Godswege te vinden, die een dergelijke meening zoude rechtvaardigen. Wel wordt door de voorstanders van deze zienswijze menigmaal gewezen op de uitspraken van Paulus in zijnen brief aan de Romeinen, waar hij spreekt over Farão, en meer anderen, waaruit zoude moeten blijken dat de Heer, omdat Hij Zijnen toorn wilde bewijzen deze onderscheidene personen voor dat speciale doel had uitverkoren en als vaten des toorns toebeleid, daarna als zoodanig zoude hebben verdragen. De Heiligen der Laatste dagen levende, zooals meermalen gezegd, onder het licht van nieuwere openbaringen, weten echter dat deze schijnbare uitverkiezing geen andere grond had, dan het feit dat ook God deze geesten in de dagen hunner ongebooren jeugd had gadegeslagen en de hen eigene karaktereigenschappen op Zijne beurt dienstbaar maakte om Zijne oogmerken te volvoeren. Zoo had de Heer ter andere zijde Jeremia gekend en hem reeds vóór zijne geboorte geheiligd en de verantwoordelijke plaats als profeet onder het volk van Israëel aangewezen. Zóó kende de Heer Mozes, zóó kende Hij Abraham, zóó kende hij Christus, zóó kende Hij Joseph Smith, ja zoo kende Hij ieder in 't bijzonder, en bepaalde als loon voor hunne meer of mindere getrouwheid, met juiste Goddelijke liefde en voorkennis, de onderscheidene tijden, plaatsen en levensomstandigheden waaronder zij voort zouden komen om hunnen akker der proeftijd te beploegen. En hij die ook zijnen tweeden toestand getrouw zal blijven, hoe de wijselijk verwekte omstandigheden ter beproeving dan ook somwijlen mogen nijpen, hem zal glorie voor eeuwig worden toegevoegd. Dit is de ware uitverkiezing in verband met het bestaan van voorheen, waarvan we een gulden draad zien gevlochten door de geschiedenis der eeuwen.

RECTIFICATIE.

Wij maakten onder Zendingsnieuws in de vorige „Ster” eene fout. Daar staat: Ouderling H. Noorda had de meeste Evangeliegesprekken n.l. 197. Dit moet zijn: Ouderling G. de Jong. Men gelieve hier dus nota van te nemen.

VAARWELGROET.

De tijd is gekomen, dat wij de Broeders en Zusters en Vrienden in Nederland welke wij met heel ons hart liefhebben, moeten verlaten. Wij roepen allen een hartelijk vaarwel toe, hen dankende voor de liefde en het vertrouwen aan ons betoond. Wij hopen dat u in de toekomst altijd zult blijven verstaan hoe wij de zegeningen van onzen Vader deelachtig kunnen worden, en roepen u daarom nogmaals toe: — Weest getrouw aan de geboden des Heeren, dan zal de tijd zeker komen dat wij allen elkaar opnieuw eens een welkom zullen toeroepen, om alsdan tezamen vereenigd te worden in het rijk van onzen Hemelschen Vader om nimmermeer te scheiden.

Aan sommigen onzer ontbrak de noodige tijd al de gemaakte vrienden een afscheidsbezoek te brengen en hen persoonlijk voor het genotene te danken, weshalve wij de daarbij betrokkenen wel vriendelijk om verschooning vragen.

Uwe Broeders in het Evangelie:

G. DE JONG.
S. BOUWMAN.
T. OPHEIKENS.
G. M. FARRER.
R. J. HEMSLEY.

ENKELE PRACTISCHE WENKEN WELKE DOOR IEDER DIENDEN TE WORDEN TOEGEPAST.

1. Zorg zooveel mogelijk voor frissche lucht.
 2. Bedenk dat een nuttige werkdag niet een straf maar een zegen is.
 3. Weest opgeruimd.
 4. Maakt de nacht niet tot een dag.
 5. Meent niet dat lekker eten gezonder is dan eenvoudige spijs.
 6. Laat het weer u niet weerhouden, zoo mogelijk iederen dag, zij 't ook slechts kort te wandelen.
 7. Vraag nooit, wat wil ik gaarne, maar, wat is mijn plicht.
-

Laat nooit een eenig mensch van uwe gunst versteken,
En zift niet al te nauw wat iemand anders doet.
Ach, wij zijn even zelf vol allerlei gebreken.
Laat dan een ander daar, en klopt aan uw gemoed.

(CATS.)

AANGEKOMEN.

12 Nov. 1911 Ouderlingen Hugh R. Woolley en Franklin R. Smith van Centerville Utah, zijn te Rotterdam aangekomen. Ouderling Woolley is de Arnhemsche en Ouderling Smith de Rotterdamsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

VERPLAATST.

12 Nov. 1911. Ouderling J. W. De Brij is verplaatst van de Arnhemsche naar de Groninger Conferentie.

De beste opmerker en diepste denker is steeds de zachtste rechter.

Wat baat het, dat alle menschen u prijzen, als uw geweten u beschuldigt; en wat schaadt het u, dat alle menschen kwaad van u spreken, als uw geweten u vrij spreekt?

OVERLEDEN.

Op 14 November j.l. is te Rotterdam overleden zuster Dienna Brusselman Smit. Geboren 7 Maart 1840, was zij gedoopt 28 December 1904 door Ouderling Arnold Limburg en bevestigd den daaropvolgende dag door Ouderling D. E. Wilcox.

INHOUD.

Foutzoekers (vervolg van blz. 345)	Blz. 357	Voorbestaan (vervolg van blz. 351)	„ 369
Een Vistoen van ouds	„ 359	Rectificatie	„ 370
Bij den Dood van President John	„ 361	Vaarwelgroet	„ 371
Henry Smith	„ 361	Enkele praktische wenken welke door ieder dienden te worden toegepast	„ 371
Weest vruchtbaar en vervult de aarde	„ 363	Aangekomen	„ 372
Afscheidsgroet	„ 365	Verplaatst.	„ 372
Ontslag en Benoemingen.	„ 368	Overleden.	„ 372

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 b.

Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der

Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50,

Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.